

valgt den i Lovforslagene angivne Fremgangsmaade, der formentlig ogsaa skabte Mulighed for en varig Rentesaenkning. Taleren, som erkendte, at det her omhandlede Lovgivningsomraade frembød Vanskeligheder, og at de mange Enkeltheder maatte behandles i et Udvalg, sluttede med at anbefale en hurtig, saglig og velvillig Behandling i Udvalget. — Retsforbundets Ordfører (*Hans Hansen [Rørby]*) betragtede det som et slet Lovgivningsprincip »at ramme den enkelte Kapitalbesidder og støtte den enkelte Laantager«, og Partiet maatte derfor af rent principielle Grunde være fjendtligt indstillet overfor Lovforslag af denne Art. Der havde i øvrigt ikke været fornøden Tid til at sætte sig ind i og tage Stilling til Enkelthederne. — Efter det kommunistiske Partis Opfattelse betegnede Lovforslaget en betydelig Omvej, uden at man havde Garanti for, at det førte til Maalet. Ordføreren (*Aksel Larsen*) anbefalede at følge den af Kommunerne anviste Vej »nemlig simpelt hen at foretage Nedskrivning af Landbrugets Gæld«.

Om Kriseforhandlingernes Sprængning se foran under Omtalen af Lovforslaget om Skat af Renteindtægt (B. Nr. 5).

16. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger. (Indenrigsminister *Dahlggaard*). [A. Sp. 5325].

Fremsat i *Folketinget* ^{19/9} (F. Sp. 6533). 1. Beh. ^{20/9} (F. Sp. 6564). Henvist til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m. (se Side 577).

Ved Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger blev den ifølge Bevilling tilladte højeste Forrentning af Udlaan i fast Ejendom fastsat til 6 pCt. p. a. Loven af 1. April 1921 om Boligforholdene bemyndigede imidlertid Indenrigsministeren til uanset denne Bestemmelse at give Bevillinger til at svare en højere Rente end 6 pCt. p. a., og denne Bemyndigelse opretholdtes ved en Række senere Love, saa at den først bortfaldt med Udgangen af 1930. Herefter blev Grænsen for Meddelelser af Bevilling paa dette Omraade paa ny den i Loven af 27. Marts 1912 fastsatte.

Nærværende Lovforslag, der var et Led i Bestræbelserne for at søge det almindelige Renteniveau nedbragt, tog Sigte paa en Begrænsning af den Retsskriverne ved Loven af 1912 tillagte Bemyndigelse til at meddele Rentebevillinger, idet det bestemtes, at de omhandlede *Bevillinger* — bortset dog